

может описываться по-разному, в зависимости от того, какую информационную ценность имеет описание пространства для реципиента и говорящего. Исследованы явления, которые имеют внеязыковую интерпретацию, связаны с фоновыми знаниями и зависят от выбора переводчика. Обоснованы возможности и необходимости культурологического подхода к переводу. Выявлено культуральные закономерности в языковом структурировании действительности двух культур. Определены лингвокультурологические особенности организации информации в языке. Изучены лингвокультурологические возможности различных языковых групп. Исследовано влияние культуры на перевод. В статье объяснено выбор терминов исследования: «(культуральный) признак», «(культуральный, или культурологический) маркер», «реалия». Продемонстрировано, что категория пространства составляет ценный культурологический материал.

Ключевые слова: лингвокультурологическая модель, перевод, фрейм, культура, маркер, реалия, признак, пространство.

Oliynyk T. Linguistic-Cultural Features of Spatial Interpretations in English-Ukrainian Translation.

The cultural-translation specificity of space representation in English-Ukrainian translation is considered in the article. It is proved that in different cultures, this space can be described in different ways, depending on what type of information is valuable for a recipient and a speaker for space description. Phenomena with extra-linguistic interpretation, related to background knowledge and depended on the choice of the translator are studied. The possibility and necessity of cultural approach to translation is proved. Cultural patterns in speech structuring reality in two cultures are found. Linguistic-cultural features of information in the language are defined. Linguistic-cultural possibilities of the different language groups are studied. The influence of culture on translation is investigated. The article explains the choice of the terms of the study: "(cultural) sign", "(cultural) marker", "realia". It is demonstrated that the category of space is a valuable cultural material.

Key words: linguistic-cultural model, translation, frame, culture, marker, reality, sign, space.

Сергій Романюк
(Маріуполь)

УДК 811.111'25(045)

МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ ПЕРЕКЛАДАЧА ЯК МІЖДИСЦИПЛІНАРНА КАТЕГОРІЯ

У статті представлено модель мовної особистості перекладача, визначено її рівні та компоненти, обґрунтовано чинники, що впливають на формування зазначеного феномена. Автор висвітлює поняття мовної картини світу білінґва, аналізує процеси мовної взаємодії, розкриває причини та механізми явища інтерференції. Міждисциплінарний характер вивчення мовної особистості перекладача свідчить про необхідність висвітлення цієї проблеми як комплексного багатогранного явища, що зумовлює актуальність обраної теми дослідження. Мовні та психологічні мотиви перекладача висвітлюються у рамках мовної політики, контексті сучасної мовної ситуації, що впливає на формування національної свідомості перекладача. Автор також визначає комунікативні стратегії для здійснення цілісного аналізу мовної картини світу білінґва.

Ключові слова: мовна особистість перекладача, мовна картина світу, антропологічний підхід, інтерференція, комунікативний кодекс перекладача.

Постановка проблеми. Питання антропологічної лінгвістики повернулися в коло перекладознавчих студій, що виявляється, зокрема, в розширенні акцентів до розуміння мовної картини світу, становлення дискурсивного мислення, рівнів та компонентів мовних здібностей перекладача. Сучасні дослідження окремих аспектів зазначеного феномена репрезентовані різними науковими напрямками та школами, серед яких «Логічний аналіз мови» (Н. Арутюнова, Т. Булигіна, О. Шмельов, В. Воробйова та ін.); «Семіотичне коло» (А. Вежбицька, Е. Сепір, Б. Уорф, О. Єсперсен та ін.); «Мова і суспільство» (В. Карасик, О. Кубрякова, К. Седов, О. Сиротинина, Н. Рябцева, В. Постовалова, Б. Серебреніков, Т. Радзієвська).

Міждисциплінарний характер вивчення мовної особистості перекладача свідчить про необхідність висвітлення цієї проблеми як комплексного багатогранного явища, що обумовлює актуальність обраної теми дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Філософські, психологічні та лінгвістичні засади формування мовної особистості перекладача напрацьовані вітчизняними та зарубіжними науковцями, що є підґрунтям для аналізу й роздумів (О. Лавриненко, Є. Боринштейн, Л. Засекіна, Т. Любченко, В. Корнев, О. Палінська та ін.).

Метою нашої розвідки є визначення комунікативних стратегій, що впливають на формування мовної особистості перекладача через здійснення цілісного аналізу мовної картини світу білінгва.

Виклад основного матеріалу дослідження. Психолінгвістичні аспекти дослідження мовної особистості ґрунтуються на визначенні цього феномена як сукупності пізнавальних, емоційних та мотиваційних властивостей, що забезпечують мовну компетенцію індивіда як носія певного національнокультурного простору [1]. Розвиваючи цю думку, О. Лавриненко надає власну структурно-функціональну модель мовної особистості, засновану на таких її рівнях: біологічному, мовному та психологічному, що знаходять своє відображення у трьох компонентах особистості – когнітивному, мотиваційному та емоційному [10].

У філософських дослідженнях поняття мовної особистості висвітлюється з позицій суспільних відносин (вплив мовної культури національно-соціальної групи, до якої належить ця особистість). За Є. Р. Боринштейном мовна культура особистості перебуває у залежності від соціального статусу і ролі цієї особистості у суспільстві, а з іншого боку, саме мова формує та визначає соціальне існування цієї особистості. Отже, мова відкриває можливості до самореалізації перекладача та свідчить про його соціальну значущість на певному етапі розвитку суспільства.

Звернення лінгвістів до поняття «мовна особистість» свідчить про виняткову роль мови в житті окремої людини і суспільства в цілому. По-перше, в надрах мови формується мовна картина світу – один з найбільш глибоких прошарків картини світу людини. По-друге, сама мова виражає й експлікує інші картини світу людини, які через посередництво спеціальної лексики входять у мову, привносячи в неї риси людини, її культуру [8].

В основі кожної конкретної мови лежить особлива модель або картина світу, і мовець зобов'язаний організувати зміст висловлювання у відповідності до цієї моделі. Цьому жодною мірою не суперечить той факт, що всі національно-специфічні моделі світу мають і спільні, універсальні риси. Це означає, що кожна конкретна мова представлена своєю національно-специфічною картиною світу і, навпаки, народний образ світу лежить в основі мови, виконує інформаційну функцію і дає підстави для здійснення мовної та культурної комунікації.

Дослідження мовної особистості з позицій антропологічного підходу в лінгвістиці звичайно проводяться на матеріалі однієї мови. В перекладознавстві зіставлення різних мов репрезентує достатньо широкий рівень відчутних відмінностей, зумовлених власне мовними, психолінгвістичними, соціолінгвістичними та іншими чинниками. Вивчення відмінностей різних мовних систем має у цьому зв'язку супроводжуватись «... з'ясуванням сукупності пресупозитивних, фонових знань носіїв кожної мови, які визначаються національними традиціями, звичаями, віруваннями, особливостями світосприйняття, контактуванням різних національних культур тощо» [2].

Зазначене твердження певною мірою розкриває модель мовної особистості перекладача, що безпосередньо пов'язана з його власною картиною світу. У зв'язку з цим заакцентуємо, що структура іншої мови, накладаючись на рідну мову носія, спричинює зміну в останній, причому не лише на рівні фонетики чи запозичення лексики: при накладанні двох мовних свідомостей відбуваються значно складніші процеси мовної взаємодії, зокрема інтерференція [6].

Сутність цього процесу полягає в тому, що людина, яка засвоює іншу мову, несвідомо переносить систему домінант та програму мовленнєвої поведінки рідної мови на іншу. Інтерференція визначається як сукупність різних ознак вираження значення у двох зіставних системах, що утворюють третю, в якій діють закони рідної та нерідної мов. Зазначене явище викликано складністю введення і закріплення в пам'яті сукупності різних ознак третьої системи,

а також несвідомого – правил переходу до кожної з двох систем під час переформування та сприйняття тексту.

Серед причин, що впливають на виникнення інтерферентних явищ у перекладача є, з одного боку, недостатня компетентність в одній із цих мов або прагнення більш точно виразити власну думку (групова солідарність, текстоцентричність, ототожнення з автором оригіналу тощо).

Дослідження явищ інтерференції свідчить про те, що вони можуть виявлятися на всіх мовних рівнях та у всіх мовних аспектах – на будь-якій ділянці контактуючих систем, де існують системи розбіжності. Відповідно до цього лінгвісти виокремлюють такі її типи: мовна інтерференція – графічна, орфографічна, фонетична, лексична, морфологічна, фразеологічна, граматична; мовленнєва – стилістична, нормативна, узуальна; комунікативна – тематична, ситуативна; екстралінгвістична – реалії, мова жестів, невербальна поведінка, ідеологія [9].

Залежно від типу мовленнєвої діяльності інтерференція може бути імпресивною (рецептивною) або експресивною (продуктивною); залежно від форми вияву – явною або прихованою; внутримовною (внутрішньою) або міжмовною (зовнішньою), а також інтерференцією першої чи другої мови; залежно від результату – ускладненою, порушуючою або руйнуючою. Найширшим типом інтерференції дослідники вважають узагальнювальну – інтерференцію мовних картин світу, сутність якої полягає у тому, що йдеться не про окремі явища у мовленні перекладача, а про системний підхід до його мовлення як результат поєднання декількох мовних картин світу.

При цьому найвищою формою мовної компетенції перекладача як складової його мовної особистості вважаємо таку, коли його суб'єктивна картина світу відповідає об'єктивній реальності через мову, якою він оперує під час перекладу. Це означає, що індивідуальна картина світу перекладача знаходиться у прямій залежності від національної картини світу та знаходить своє відображення в прагненні перевтілити ідеї та цінності інших культур на рідний «грунт» або передати особливості своєї культури інонаціональному реципієнту.

Із цього приводу Л. Засекіна слушно зауважує, що така мотивація перекладача «забезпечує закономірності переходу від оцінок його мовленнєвої діяльності до осмислення себе як мовної особистості, що є носієм культури свого народу та виразником його національної ідентичності». Іntenціональність мовної особистості, – зазначає дослідниця, – «наповнює значеннями об'єкти фізичного та соціального світу, які ...розглядаються як певні семіотичні коди, що несуть відбиток суспільно-історичного розвитку конкретної культури» [1; с. 87-88].

Л. Засекіна також зазначає, що мовні настанови знаходять своє відображення у вигляді готовності мовної особистості до певних форм мовного реагування, особливості якого залежать від специфіки його індивідуального досвіду. Під впливом певних настанов, мотивів та інтенцій мовна особистість перекладача розглядається з позицій посередника між першотвором та іншомовним читачем, перестворюючи оригінальний твір цільовою мовою під впливом суспільно-історичного розвитку цільової культури та свого індивідуального життєвого досвіду.

У рамках існуючих типологій, які застосовані до поняття мовної особистості перекладача (тобто пов'язані з нею стосунками), цей феномен може бути однозначно визначений як «індивідуальний», «ідіолектний», оскільки характеризує дискурс конкретної людини (приналежність до егоцентричного або соціоцентричного типу мовної особистості).

За класифікацією російських дослідників (В.П. Нерознак, О.Б. Сиротиніна, Т.В. Кочеткова) зазначені типи мовної особистості відносяться до «верхів» мовної культури або мовних осіб елітарного типу. Експлікуючи цю думку, вчені підкреслюють важливість екстралінгвістичних та соціальних чинників для формування вищого з точки зору мовленнєвокультурної ієрархії типу мовної особистості. Так, до чинників, що беруть участь у формуванні такої її моделі, Т.В. Кочеткова відносить «родину, місце народження, природний інтелект, середовище проживання, отримане виховання, залучення до самостійного читання класичних прецедентних текстів, постійне прагнення до отримання нової інформації, високий рівень освіти, безперервна впродовж усього життя самоосвіта, високий професіоналізм, соціальна значущість, різноманітна мовна діяльність, підвищена відповідальність тощо» [3; с. 93].

Мовні та психологічні мотиви перекладача можна також досліджувати в рамках мовної політики (О. Чердиченко), контексті сучасної мовної ситуації, що впливає на формування національної свідомості перекладача.

Враховуючи те, що текст перекладу функціонує як внутрішній зв'язок між автором оригіналу та реципієнтом, комунікативне функціонування першого породжує багато специфічних ознак, пов'язаних з проявом творчої індивідуальності учасників комунікативного процесу – автора та перекладача. Перекладач як приймач тексту оригіналу визначає жанровий характер перекладу, виходячи з певної ситуації. Орієнтиром для перекладача у визначенні атмосфери, що оточує оригінал, виступає реконструкція того, як сприймав оригінал читач-сучасник автора. Виходячи з цього, перекладач зважає на той факт, що в тексті перекладу поряд із особистим рівнем присутній рівень авторської, жанрової, групової чи відповідної до епохи своєрідності аж до найвищого рівня літературних універсалій, рівня художнього стилю в його загальних ознаках.

Зважаючи на те, що кожен художній текст є частиною конкретної історико-літературної епохи і перебуває в тому або іншому зв'язку з літературними напрямками свого часу, можна зазначити, що вони є одиничною, тобто варіантною реалізацією інваріанта літературного напрямку, що здійснюється через тотожність з попередніми напрямками або епохами. Таким чином, дослідження стилю перекладу на порівняльно-історичній основі допомагає з достовірністю визначити індивідуальний «почерк» перекладача [5], основні засади формування його творчої майстерності.

При цьому зазначимо, що у комунікативному кодексі перекладача так само, як і автора першотвору, значущими є два основні критерії – критерій істинності та критерій ширості. (перший – як вірність дійсності, другий – як вірність собі). Комунікативний намір «підштовхує» перекладача до потрібної комунікативної мети, за умови, якщо зазначені критерії буде виконано під час перекладу. Це означає, що художні образи твору, репрезентовані перекладачем, насправді віддзеркалюють не лише авторське відношення до дійсності, але і відношення самого перекладача.

Проблема організації комунікативного акту природним чином пов'язана з проблемою кодування та декодування. У сприйнятті художнього твору в перекладі головним стає питання спільності коду для того, хто передає інформацію, і для того, хто цією інформацією користується.

З одного боку, якщо автор та читач є носіями однієї національної мови, ще не виступає гарантією того, що вони користуються однаковою кодовою системою і між ними буде досягнуто комунікативну взаємодію. З іншого боку, автор та читач можуть бути репрезентантами різних національних мов, але володіти однією і тією ж системою кодів комунікативної взаємодії. Кожна із цих двох ситуацій вимагає від перекладача принципово різних перекладацьких тактик.

У процесі художнього кодування / декодування тексту перекладу, який складається із трьох етапів (кодування, здійснене автором; декодування і перекодування, виконане перекладачем; остаточне декодування, здійснене читачем) реалізуються авторські і читацькі комунікативні процедури. Саме тут постає питання про межі перекладацької компетенції, про те, наскільки інтерпретатор може і повинен бути автором нового твору.

Кожна комунікативна ситуація оцінює літературний твір із погляду власних умов і потреб, виокремлюючи в ньому елементи, які відповідають сучасним ідейно-естетичним нормам. Зрушення стилістичного характеру виражають певні тенденції, в яких перекладач виступає як творчий суб'єкт. Загалом ці тенденції створюють особливу систему, представляють поетику перекладача і визначають його творчу індивідуальність. Як вторинна комунікація переклад виходить з умови збереження варіантного розуміння в тексті, обліку комунікативного ефекту, суспільної потреби двох суб'єктів комунікації – автора і перекладача. Саме таким шляхом перекладний твір може "вписатися" в чужий літературний контекст і вступити в різноманітні контакти з літературою реципієнта, збагачувати її новими мотивами, темами, образами.

Отже, «яке б сильне не було прагнення перекладача злитися думкою й почуттям з автором оригіналу, перевтілитися в нього перекладач не може. Навіть при об'єктивнішому підході до першотвору щось у ньому залишається чужим, невідповідним внутрішньому світові перекладача» [4; с.89].

Це означає, що індивідуальність перекладача ніколи не накладається на особистість автора до повної тотожності. За словами М. Новикової жодне з перекладацьких трактувань

художнього твору не може бути "абсолютним"; кожне є лише "вибірковою особистісною інтерпретацією" [7; с.78]. Такий естетико-мовний профіль особистості перекладача виявляється у виборі твору та автору для перекладу, використанні певних лексичних, фразеологічних, синтаксичних та стилістичних засобів у різних комунікативних ситуаціях.

Висновки. Структура мовної особистості перекладача є багатовимірною системою взаємозумовлених лінгвістичних та екстралінгвістичних чинників. Рівні цієї системи не окреслені чіткими межами та можуть розглядатися у різних контекстах – культурологічному, історичному, естетичному, психологічному тощо. Питання мовної особистості перекладача через зіставлення мовних картин світу потребує подальшого ґрунтовного аналізу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Засєкіна Л. В. Мовна особистість у сучасному соціальному просторі / Л.В. Засєкіна // Соціальна психологія. – 2007. – № 5 (25). – С. 82–90.
2. Кононенко І.В. Національно-мовна картина світу: зіставний аспект (на матеріалі української та російської мов) / І.В. Кононенко // Мовознавство. – 1996. – №6. – С. 39-45.
3. Кочеткова, Т.В. Языковая личность носителя элитарной речевой культуры: дисс. ... канд. филол. наук / Т.В.Кочеткова. – Саратов: Изд-во Саратов. гос. ун-та, 1999. – 532 с.
4. Любченко Т. Н. Практичні підходи до перекладу// Теорія і практика перекладу. –К., 1991. – Вип. 17. – С. 89-97.
5. Павленко О.Г. Художній переклад як фактор формування міжнаціональної поетики / Під заг.ред. Павленко О.Г.: Монографія. – Маріуполь: МДУ, 2012. – 200с.
6. Палінська О.М. Інтерферентні явища у мовній картині світу білінґва. Мова і культура (Науковий щорічний журнал) К: Видавничий Дім Дмитра Бураго, 2003. – Вип. 6. – Т 4. Міжкультурна комунікація. Теорія і практика перекладу. – 296 с.
7. Реформатский А.А. Перевод или транскрипция? // Восточнославянская ономастика. – М. : Наука, 1972. – С. 311-333.
8. Серебренников Б.А., Кубрякова Е.С., Постовалова В.И. и др. Роль человеческого фактора в языке: язык и картина мира, М., 1988.
9. Корнев В.А. Сопоставительная семантика и проблемы межъязыковой интерференции / В.А. Корнев [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kon.ru/tat_ru/science/news/lingv_97/n42.htm (Дата звернення: 07.02.2014р.)
10. Лавриненко О. Л. Конструювання концептуальної моделі мовної особистості / О. Л. Лавриненко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://vuzlib.com/content/view/851/94>. (Дата звернення: 10.02.2014р.)

Романюк С.Г. Модель формування мовної особистості перекладача як міждисциплінарна категорія.

В статті представлена модель мовної особистості перекладача, визначені її рівні та компоненти, обґрунтовані фактори, які впливають на формування даного феномена. Автор освітлює поняття мовної картини світу білінґва, аналізує процеси мовної взаємодії, розкриває причини та механізми явища інтерференції. Міждисциплінарний характер вивчення мовної особистості перекладача свідчить про необхідність розгляду цієї проблеми як комплексного багатогранного явища, яке обумовлює актуальність обраної теми дослідження. Мовні та психологічні мотиви перекладача освітлюються в рамках мовної політики, контексту сучасної мовної ситуації, яка впливає на формування національного свідомості перекладача. Автор також визначає комунікативні стратегії для здійснення цілісного аналізу мовної картини світу білінґва.

Ключевые слова: *мовна особистість перекладача, мовна картина світу, антропологічний підхід, інтерференція, комунікативний кодекс перекладача.*

Romanyuk S.G. Model of forming translator's linguistic personality as an interdisciplinary category.

The author of the article presents a model of forming translator's linguistic personality, reveals its levels and components as well as certain factors that form the aforementioned phenomenon. The author highlights the concept of bilingual personality's linguistic world image, analyses the processes of linguistic interaction and identifies the causes and mechanisms of the interference phenomenon. The interdisciplinary nature of the linguistic personality's study evidences the necessity of handling the problem as integrated multi-faceted phenomenon that specifies the timeliness of the chosen subject of the research. The translator's linguistic and psychological motives are highlighted in the framework of the language policy,

the context of modern linguistic situation that influences the formation of the translator's national consciousness. The author also defines communicative strategies meant to carry out profound analysis of the bilingual personality's linguistic world image.

Key words: *translator's linguistic personality, linguistic world image, anthropological approach, interference, translator's communicative code.*

Олена Румянцева
(Одеса)

УДК [811.161.2 + 811.111]:81'322.5

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ АНГЛІЙСЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ БІРЖОВИХ ЖАРГОНІЗМІВ

Стаття присвячена порівняльному аналізу українських і англійських жаргонізмів, що репрезентують концепт УЧАСНИКИ БІРЖОВИХ ТОРГІВ у біржовому електронному дискурсі. Біржовий жаргонізм при проходженні через ментальний світ учасників біржових торгів, крім об'єктивно існуючих понятійних властивостей, обростає і масою властивостей суб'єктивних - образів, емоцій, оцінок, асоціацій, іронічних конотацій. Загальноприйнятий термін замінюється образним, часто іронічним або пародійним виразом із певним емоційним забарвленням. Жаргонізм дозволяє висловити позитивне або негативне ставлення до того чи іншого явища біржового процесу. Метафоричний перенос розглядається як один із основних способів утворення професійного жаргону. Негативна і позитивна оцінки біржових феноменів в англійському жаргоні представлена за допомогою кольоропозначаючих метафор. В українській мові ціннісний аспект концептів виражений за допомогою дієслів, запозичених з таких сфер-донорів: комп'ютерний, молодіжний, військовий сленг, злодійський жаргон.

Ключові слова: *професійні жаргонізми, компаративний аналіз, концепт, біржовий дискурс, біржова метафора, метафоричний перенос.*

Постановка проблеми. Метою статті є здійснення порівняльного аналізу біржового жаргону англійських та українських біржових сайтів. Потреба в дослідженні семантико-когнітивного аспекту вторинних номінативних засобів мови, якими, безумовно, є жаргонізми, зумовлена активним розвитком біржової діяльності в Україні. Зростання біржової справи спричинило появу професійної мови біржовиків, що характеризується наявністю специфічної лексики і, перш за все, однією з її найважливіших складових – професійних жаргонізмів.

Матеріалом для дослідження послужили біржові англійські та українські сайти, з представленими на них біржовими блогами, чатами, термінологічними словниками, інтернет-конференціями, спеціалізованими електронними публікаціями та аналітикою у сфері біржової торгівлі. Проблема аналізу професійного жаргону та його компонентів залишається відкритою й обговорюється в сучасній лінгвістиці в ряді робіт (І.А. Завгородній (2002), А.Г. Андрєва (2004), М.А. Грачова (2005), Л.Ю. Корольова (2006), І.О. Морозова (2006), Е.С. Тараканова (2006), Д.В. Чистяков (2009) та ін.)

Виклад основного матеріалу дослідження. Під терміном «професійні жаргонізми» в дослідженні розуміються лексико-фразеологічні одиниці, характерні для біржової діяльності, які є неофіційними найменуваннями спеціальних явищ та професійних понять і які несуть експресивно-оцінне забарвлення [4].

У всьому світі біржова комунікація на сучасному етапі розвитку зазнає значних змін. Прагнучи підвищити свою ефективність, біржі все частіше звертаються до електронних технологій, що дозволяє досягти рекордної швидкості обробки інформації та виконання біржових операцій [6]. Голосові торги замінюються електронними системами або співіснують з електронними біржовими платформами. Так в даний час не тільки на біржі, а й в інших сферах професійної діяльності мовна комунікація замінюється електронною. Зміна типу комунікації на електронну тягне за собою конвергенцію різних стилів і форм комунікації. Завдяки зближенню й розмитості меж усної та писемної форм комунікації професійні жаргонізми все частіше використовуються на біржових сайтах в наступних жанрах: біржовий форум, біржовий чат,

Міністерство освіти і науки України
Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Серія: Філологія
(мовознавство)

Випуск 19

Вінниця 2014

УДК 80/82 (062.522)
ББК Я54 + 80/83я54
В 48

В 48 Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Філологія (мовознавство): збірник наукових праць / [гол. ред. Н.Л. Іваницька]. – Вінниця: ТОВ «Фірма «Планер», 2014. – Вип. 19. – 474 с.

ISBN

Затверджено як фахове видання постановою Президії ВАК України
«Про внесення періодичних друкованих наукових фахових видань до нового переліку
наукових фахових видань України» (10.03.2010 № 1-05/2).

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
Серія КБ № 8416 від 06.02.2004.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Іваницька Н.Л., доктор філологічних наук, професор (Вінниця) (головний редактор);

Павликівська Н.М., доктор філологічних наук, професор (Вінниця);

Завальнюк І.Я., доктор філологічних наук, професор (Вінниця);

Руснак І.Є., доктор філологічних наук, професор (Вінниця);

Слободинська Т.С., доктор філологічних наук, доцент (Вінниця);

Іваницька Н.Б., доктор філологічних наук, доцент (Вінниця);

Куцевол О.М., доктор педагогічних наук, професор (Вінниця);

Ямчинська Т.І., кандидат філологічних наук, доцент (Вінниця);

Німчук В.В., член-кореспондент НАН України, доктор філологічних наук, професор (Київ);

Городенська К.Г., доктор філологічних наук, професор (Київ).

Рецензент – Соколова С.О., доктор філологічних наук, завідувач відділу соціолінгвістики
Інституту української мови НАН України (Київ).

Друкується за ухвалою вченої ради Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського (протокол № 10 від 23.04.2014 р.).

При використанні матеріалів збірника покликання на «Наукові записки» є обов'язковим.

Адреса редакції:

Інститут філології й журналістики Вінницького державного педагогічного університету імені
Михайла Коцюбинського, вул. Острозького, 32, м. Вінниця, 21100; тел. (0432)275-589.

УДК 80/82 (062.522)

ББК Я54 + 80/83я54

ISBN © Автори статей, 2014

Ямчинська Тамара. Білінгвізм у романі Ани Кастілло «Звільни мою любов із пелюсток».....	400
Ярема Оксана. Тематичні преференції вживання алюзій британськими письменниками 20 століття.....	405
VI. ЗІСТАВНЕ ВИВЧЕННЯ МОВ. ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА ТА МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ.....	409
Базова Віра. Переклад як об'єкт етнопсихолінгвістики.....	409
Демиденко Ольга. Емотивність національно-культурних символів.....	413
Іваницька Наталя. Нерівнорядність лексико-семантичної стратифікації дієслівних систем української та англійської мов.....	419
Каїка Наталія. Російсько-французькі графемічні фразеологічні еквіваленти.....	426
Калужська Лілія. Переклад метафоричних одиниць - носіїв негативної оцінки в політичному дискурсі.....	430
Кувшинова Наталія. Характеристика лексичного фонду німецької мови та спільність його з англійською, українською та російською мовами.....	435
Олійник Тетяна. Лінгвокультурні особливості просторових інтерпретацій в англо-українському перекладі.....	440
Романюк Сергій. Модель формування мовної особистості перекладача як міждисциплінарна категорія.....	445
Румянцева Олена. Порівняльний аналіз англійських та українських біржових жаргонізмів.....	450
Сафьян Юлія. Асоціативні ознаки концепта «CHARM / ЧАРІВНІСТЬ» в англійській та українській лінгвокультурах.....	456
Хижняк Олена. Форми організації самостійної роботи студентів на заняттях із практичного курсу іноземної мови.....	461
Наукове життя. Хроніка	465
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ.....	466